වන්නියට කන කොකා බෝම්බ දමද්දී
කුමාර් -අයිවන් - වාසු සුද පෙනෙයි

ආණ්ඩුව කියන්නේ වන්නියේ සිටින සියළුම ජාත්‍යන්තර රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට ඉන් පිටවන ලෙසයි. එහි බලාපොරොත්තුව වන්නේ මේ වන විට සරණාගතව වන්නියේ ගස්යට සිටින ලක්ෂ දෙකහමාරක් පමණ වන දෙමළ ජනතාව සාගින්නට, වසංගත රෝගවලට ගොදුරු කරමින් වව්නියාවට කැඳවා ගාල් කර තැබීමටය. ඉන් පසුව වන්නියේ ඉතිරිවන විමුක්ති කොටි සාමාජිකයන්ට පහර දී දෙමළ විමුක්ති අරගලය ලේ ගංගාවක ගිල්වා දැමීමට හැකි යයි ආණ්ඩුව සිතන බව පැහැදිලිය.

ඉරානයෙන් ලැබෙන මූල්‍ය ආධාර මත හා චීනයෙන්, පකිස්ථානයෙන් හා ඉන්දියාවෙන් ලැබෙන අවි හා තාක්ෂණ දනුම යොදා ගනිමින් ලක්ෂ දෙකක් පමණ වන හමුදා සේනාංක මෙහෙයවා විමුක්ති කොටි සංවිධානයට හාර පන්දාහක සේඛ්‍යාවක් සමහ කරන මේ යුද්ධය කිසිසේත්ම සම බලයන් අතර කෙරෙන යුද්ධයක් නොවේ.

ආණ්ඩුවේ හයියෙන් බාගයක් විමුක්ති කොටි සංවිධානයට විනි නම් ආණ්ඩුව හිටපු තැනකවත් සොයා ගැනීමට නොහැකි වී කලකි. මහජන මුදල් ප්‍රකෝටි ගණන්වලින් වැය කරමින් ජනතාවගේ දරුවන් හාමතේ හෙලා මේ ගෙන යන යුද්ධය ඇත්තෙන් ම සිංහල ජාතියේ ම ලජ්ජාවට කාරණයක් වී ඇත්තේ එහි මහත් ගුවන් ප්‍රහාර, ෂෙල් ප්‍රහාර මධ්‍යයේ දෙමළ වැසියන් තම දරු මල්ලන් කර ගසා ගෙන තව තවත් කිලිනොච්චිය දෙසට ගමන් කිරීම නිසාය.

එය පෙන්නුම් කරන්නේ දෙමළ ජනතාවගේ ස්වපාලන අපේක්ෂාව ගුවන් ප්‍රහාර වලින් තලා දැමීමට නොහැකි ව තිබෙන බවයි. අනෙක් පැත්තෙන් එමගින් විමුක්ති කොටි සංවිධානය දෙමළ ජනතාවගේ එකම අපේක්ෂාව බවට පත්ව ඇති අයුරු මෙම සිදුවීම පෙන්නුම් කලේය. අහසින් බෝම්බ දමන විට මේ දෙමළ ජනතාව විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ පාලනය හැර මෙහා වනාම වව්නියාවට හඹා එනු ඇතැයි සිතා සිටි ආණ්ඩුව එය සිදු නොවුනු තැන දේශපාලන වශයෙන් විමුක්ති කොටි සංවිධානය ඉදිරියේ පරිපූර්ණ ලෙස පරාජයට පත් වූයේය.

දන් ආණ්ඩුව බලන්නේ ගුවනින් බෝම්බ හෙලීම වෙනුවට කුසගින්න හා වසංගත රෝග මේ ජනතාව හිස මතට හෙලීමට ය. වන්නියට මෝසම් වැසි ආරම්භ වෙමින් තිබේ. වැසියන්ගේ හිසට නිසි ආවරණයන් නැත. බෙහෙත් හේත් නැත. නිසි වැසිකිළි පහසුකම් නැත. කුඩාරම් ගෙන යෑමට රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන වලට ආණ්ඩුව ඉඩ දුන්නේ නැත. ඒ වෙනුවට එම සංවිධාන පිටමං කිරීමට ආණ්ඩුව දත් දත් වලිකයි.

ඉතිං අද වන විට මේ දෙමළපියන් ඉදිරියේ ඇති විකල්පයන් වන්නේ දරුවන් සමහ මිය යෑම හෝ පසු බැස සිර කඳවුරු වන් වූ වව්නියාවේ අනාථ කඳවුරු වෙත ඒමයි. එහි දී තමන්ගේ තරුණ දූ දරුවන් ගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් කිසිම සහතිකයක් මේ දෙමළ ජනතාව වෙත ඇත්තේ නැත. ඔවුන්ට ප්‍රශ්න කිරීම සඳහා යයි කඳවුරුවලින් රැගෙන යෑමත් ඉන් පසු කිසිදා ඔවුන් දකින්නට නොලැබීමත් දෙමළ මා පියවරුන්ට සුපුරුදු අත්දැකීම ය. එයට අමතරව කාමාතුරයන්ගේ ග්‍රහණයට නතු වීමට සිදුවීම මේ කඳවුරු වල අරුමයක් නොවේ.

2008 සැප්තැම්බර් 01 දින දෙමළ පුනරුත්ථාපන සංවිධානය (TRO) මගින් ප්‍රදේශයේ ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්ගේ හා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල වල දත්ත උපයෝගී කර ගනිමින් සකස් කරුණු වාර්තාවකට අනුව පසුගිය හමුදා ප්‍රහාරයන්ගෙන් අනාථ භාවයට පත් වන්නි වාසී දෙමළ වැසියන් ප්‍රමාණය 249,612 ක් ලෙස ගණන් බලා ඇත. (මෙහිදී වන්නිය යනුවෙන් අදහස් කෙරෙන භූමි ය විමුක්ති කොටි සංවිධානය කිලිනොච්චි, මුලතිව් හා වව්නියා දිස්ත්‍රිකයන්හි සෘජුව පාලනය කල ප්‍රදේශයයි) වන්නියේ මුළු ජනගහනය දළ වශයෙන් ලක්ෂ 05 ක් පමණ වේ. මෙම අනාථ වූවන්ගෙන් 135,000 ක් පමණ ජනකායක් අහසින් දමන බෝම්බ වලින් ගැලවී ගැන්ම සඳහා හදිසියේ නිවෙස් හැර පලා ඒමට සිදු වූවන්ය. එබැවින් ඔවුන් සතුව තිබුනේ ඇඳිවත පමණි. සමහර වැඩිහිටියන් හා දරුවන් සියල්ල එකතු කරගෙන පලා ඒමට නොහැකි වූවෝ මහත් කම්පාවෙන් ඔවුන්ට කුමක් වී දැයි සොයා ඇවිදියි. TRO යේ නිරීක්ෂක කණ්ඩායම් පවසන පරිදි පවුල් 10,000 ක් ගස්යට හා ආවරණයක් නැති විවෘත භූමි වල සාරියකින්, තල් කොල කිහිපයකින් ආවරණයන් සකසා ගෙන වෙසෙති. කිලිනොච්චිය අවට භූමියට පැමිණ සිටින මේ පිරිස් එය තමන්ගේ ආරක්ෂාව සලසාවි යයි අප්ක්ෂා වෙන් බලා සිටිනු පෙනේ.

උතුරේ මෙන්ම දකුණේත් ජනතාවගේ දරුවන්ගෙන් බහුතරයක් අර්ධ නිරාහාර තත්ත්වයේ තබා එකතු කරගන්නා මුදලින් මහින්ද රාජ්‍යය කරගෙන යන මේ අහස පොළොව නුහුලන අපරාධය නතර කරන්නේ කෙසේද?

වර්තමාන උන්හිටිතැන් අහිමි වීමේ තත්වය ගැඹුරු ගැටළු රාශියකට උපත වී ඇත්තේය. 2006 දී යුනිසෙෆ් ආයතනය කළ සමීක්ෂණයකට අනුව වන්නියේ දරුවන්ගෙන් 40% ක් මන්දපෝෂණයෙන් හා කුස පිරෙන්නට ආහාර නැති කමින් පෙලෙයි. රුධිර හිඟතාවයෙන් පෙලෙන්නා වූ මව්වරුන්ට මෙන්ම ගැබිණි මව් වරුන්ට ද අවශ්‍ය අධිපෝෂණ ආහාර හා අතිරේක ආහාර විශාල හිඟයක් පවතී. උන්හිටිතැන් අහිමි වීමේන් මතුවන මානසික කම්පනයන්ගේ හේතුවෙන් අඩු මසින් දරුවන් ඉපදීම හා ගබ්සා වීම් සිදුවෙයි. මේ පවුල් වලින් 90% කට ම ඔවුන්ගේ ජීවන පැවැත්ම හා එම පැවැතුමට අදාල දේ අහිමි ව ගොසිනි. මේ තත්ත්වය මානසික වශයෙන් මහත් වූ පීඩාවක් වනවාක් මෙන්ම මානසික අවපාතයන්ට ද පවුල්වල ප්‍රධානීහු මුහුණ දෙමින් සිටින්නේ එක් පසකින් තම පවුලේ අවශ්‍යතා අවම ලෙසවත් සැපිරිය නොහැකි වීම නිසා මෙන්ම අනාගතය පිළිබඳ කිසිම අපේක්ෂාවක් ඇති කර ගැනීමට අවස්ථාවක් නොවීම නිසාය. වාර්ෂික මෝසම් වැසි වන්නියට ඇද හැලීමට කල් පැමිණ තිබේ. එම තත්ත්වය තුළ බරපතල සෞඛ්‍ය හා සනීපාරක්ෂක ගැටළු වලට මේ ජනතාව මුහුණ දීම වැලැක්විය නොහැකි වනු ඇත.

යුධයෙන් උන්හිටිතැන් නැතිවන වන්නියේ අසල් වැසි දිස්ත්‍රික්ක වල ජනයා දහස් ගණනින් කිලිනොච්චියට ගලා ආවේය. ඒ පිළිබඳව සංඛ්‍යා මෙසේය. යාපනයෙන් පවුල් 9044 පුද්ගලයන් 34,134 - මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කයෙන් පවුල් 5612 පුද්ගලයන් 20,186 - මන්නාරම් දිස්ත්‍රික්කයෙන් පවුල් 4383 පුද්ගලයන් 17,173 - වව්නියා දිස්ත්‍රික්කයෙන් පවුල් 250 පුද්ගලයන් 2303 - ත්‍රිකුණාමලයෙන් පවුල් 250 පුද්ගලයන් 888 - මඩකලපුවෙන් පවුල් 231 පුද්ගලයන් 833. ඒ අතර කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්කය තුළ අවතැන් ව සිටින පවුල් ප්‍රමාණය මුල් තැන ගෙන ඇත. එනම් පවුල් 9794 ක් හා එම පවුල් වල සාමාජිකයන් 37,846 ලෙසිනි. ඒ සංඛ්‍යා අනුව කිලිනොච්චියේ එදිනට සිටින අනාථයන් සංඛ්‍යාව පවුල් ලෙස ගත් කල පවුල් 29,777 ක් වන අතර පුද්ගලයන් 113,363 ක් වෙයි. මේ තොරතුරු 2008 අගෝස්තු 12 වැනිදා වන විට පැවැති සංඛ්‍යා ලේඛන වලිනි.

ඒ අතර ඒ දිනය වන විට මුලතිව් නගරය අවට ලැගුම් ගෙන සිටි උන්හිටිතැන් අහිමි වූ පවුල් සංඛ්‍යාව මෙයට වඩා ලොකු වෙනසක් නැත. මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ටාශ 05 හේ පවුල් 6049 අවතැන් වී සිටී. ඒ අතර මුලතිව් වලට පැමිණ සිටින අනෙක් දිස්ත්‍රික්ක වල අනාථ වූ පවුල් ප්‍රමාණය 24,652 වෙයි. මෙම පවුල් වලට සාමාජිකයන් 128,562 අයත් වේ. දෙමළාට විමුක්තිය ලබා දීමේ යුද්ධයක් ලෙස හඳුන්වන මේ ඊනියා මානුෂික මෙහෙයුම් යුද්ධය දෙමළා අපායට ඇද දැමීමක් බව මෙසේ ඔවුන් "ලෝක ප්‍රජාවට" පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කර තිබේ. ඒ මගින් නිරුවත් කර ඇත්තේ ආණ්ඩුව යුද්ධය මගින් ක්‍රියාත්මක කර ඇති දේශපාලන වැඩ පිළිවෙල පමණක් නොවේ. විදෙස් වලින් ගලා එන දශලක්ෂ ගණනින් වන මුදල් පතා මතුපිටින් යුධ විරෝධීවන මුත්, මුලු හදවතින්ම සිංහල හමුදාවන්ගේ ජයත්, දෙමළ විමුක්ති අරගලයේ පරාජයත් ප්‍රාර්ථනා කරන්නාවූ කුමාර් රූපසිංහ, වික්ටර් අයිවන්, වාසුදේව නානායක්කාර, ඇතුලු තවත් බොහෝ විළිසංගයක් නැති ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන නන් දොඩවන බාගෙට විළිවසාගත් අපෘෂ්ඨවංශිකයන් සැමගේ වැරහැලි වලින් ඔවුන්වද නිදහස් කර තිබේ. දෙමළ ජනතාව තමන්ගේ භූමිය තුළ අනාථ වෙද්දී ආරක්ෂාව පතා තමන් ගමන් කරන තැන කුමක් දැයි තීරණය කිරීමටවත් මේ ආණ්ඩුව ඉඩ නොදී ඔවුන් හාමත්කර, වසන්ගත රෝග වලින් බෙලහීන කර පාදඩ තත්ත්වයට පත් කිරීමට වෑයම් කරද්දී, ඒ ගැන ප්‍රසිද්ධියේ විරුද්ධත්වය පල කිරීමටවත් හයියක් නැති මේ පුගුලන්ගෙන් බලාපොරොත්තු විය හැකි ප්‍රජාතන්ක්‍රවාදය සඳහා වූ සටන කුමක්ද? මොවුන් නොසිටී නම් මේ සමාජයට කෙතරම් වාසනාවන්ත ද?

උතුරේ මෙන්ම දකුණේත් ජනතාවගේ දරුවන්ගෙන් බහුතරයක් අර්ධ නිරාහාර තත්ත්වයේ තබා එකතු කරගන්නා මුදලින් මහින්ද රාජ්‍යය කරගෙන යන මේ අහස පොළොව නුහුලන අපරාධය නතර කරන්නේ කෙසේද?

තමන් අනාත වූවා නොවූවා, පසුගිය දෙවසරක කාලය පුරාම පාහේ අත්‍යාවශ්‍ය භාණ්ඩ වව්නියාවෙන් ඔබ්බට ගෙන යෑම වැලැක්වීම මගින් ආණ්ඩුව එහි සිටින ලක්ෂ 05 පමණ වූ ජනතාවට මහත් හිරිහැර කරමින් සිටියේය. ආණ්ඩුවේ මැති ඇමැත්තන් නරන්තරව කියන්නේ අත්‍යාවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය වන්නියේ ජනතාව වෙත යවන බවය. නමුත් එයට වෙනත් පසකින් වැට බැඳ ඇත්තේ හමුදා නිලධාරීන් යොදා ගැනීමෙනි. වවුනියාවේ හමුදා අණ දෙන නිලධාරී විසින් පහත සඳහන් ද්‍රව්‍ය වන්නියට ගෙන යෑම සපුරා තහනම් කර කලක් ද ගතවී ඇත. - සියළුම පාට වර්ග වල පොප්ලින් රෙදි, සියලුම පාට වල කලිසම් රෙදි, පොලියෙස්ටර් රෙදි, ෂර්ට් රෙදි, සියළුම වර්ගයේ ඩෙනිම් රෙදි. ටී ෂර්ට්, සාය රෙදි, කපු හා සින්තටික් දිගකලිසම්. සියළුම වර්ගවල කැප් තොප්පි හා තොප්පි. මහන මැෂින්, බයිසිකල්, මොටර් සයිකල්, හා වෙනත් සෑම වාහනයක්ම හා මෙම වාහන වර්ග සඳහා වන අමතර කොටස් සියල්ල.

වන්නි ප්‍රදේශයට නිදහසේ ආහාර ද්‍රව්‍ය ප්‍රවාහනය කිරීමට බාධා කරමින් ආණ්ඩුව විසින් පවත්වාගෙන යන අප්‍රකාශිත සීමා කිරීම් නිසා ප්‍රදේශයේ ආහාර වෙළඳ පලේ හිඟයක් පවතී. එහි ප්‍රතිඵලය වී ඇත්තේ වෙළඳ පලේ ආහාර ද්‍රව්‍ය මිල සාමාන්‍ය පාරිභෝගිකයාට අත පෙවිය නොහැකි තරමට ඉහළ යෑමය. මාස ගණනක සිට පවතින යුධ මෙහෙයුම් නිසා තම ගම් බිම් වලින් පිටව යෑමට සිදුවීමෙන් අස්වනු නෙලා ගැනීමට අවස්ථාව සැලකිය යුතු ගොවීන් පිරිසකට අහිමි විය. මේ හේතුව තවත් පැත්තකින් ආහාර හිඟයට තුඩු දී තිබේ. යුධ අනාථයන් සම්බන්ධයෙන් ගත් කළ තත්ත්වය වඩාත් නරකය. ඔවුන් සතුව කිසිම මිලදී ගැනීමේ හැකියාවක් නැත. ඉතුරු කරගත් කිසිවක් නැත. ඔවුහු තම ජීවිත පමණක් තවම රැකගෙන සිටින අන් සියල්ල අහිමි වූවෝ වෙති. ඔවුන් තමන්ට බෙදා දෙන වියලි සලාක හා අනෙක් ආහාර සලාක හැර අමතර කිසිවක් මිලදී ගැනීමට අසමත් ය. මෙම සලාක ක්‍රමිකව නොලැබෙන බැවින් ඇතිවන හිස්තැන් පිරවීමට TRO ය හා තවත් රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන විසින් පිසන ලද ආහාර බෙදා දෙනු ලබයි.

පසුගිය ජූලි මාසයේ ග්‍රාම නිලධාරීන් ගේ සංඛ්‍යා අනුව ලෝක ආහාර වැඩපිලිවෙල (WFP) මගින් ලබා දෙන ආහාර බෙදා හැරීම සඳහා පවුල් 22,837 (පුද්ගලයන් 84,336)ක් ලියාපදිංචි කර තිබේ. නමුත් ආහාර තොගවල සීමිත භාවය නිසා පවුල් 16,418 ක් වෙත ලැබී ඇත්තේ දින 14 කට පමණක් සෑහෙන වියලි සලාකය. (සහල් හා පරිප්පු පමණි) එම කාලය සඳහාම පවුල් 6219 කට ලැබී ඇත්තේ දින දහ හතරක් සඳහා සෑහෙන සහල් පමණි. පරිප්පු නැත. අගෝස්තු මාසය සඳහා 31,713 ක් අනාථ පවුල් වලට කිසිම ආහාර සලාකයක් ලැබුනේ නැති බව ප්‍රදේශ වල සහන කටයුතු වල යෙදෙන TRO වේ සාමාජිකයන් හා ග්‍රාම නිලධාරීන් වාර්තා කර ඇත. ආණ්ඩුව හා වෙනත් සංවිධාන ඇති තරම් ආහාර සලාක ලබා දී ඇති බවට කෙරන ප්‍රචාර සත්‍යයෙන් තොරය.

ලෝක ආහාර වැඩපිලිවෙල හා ග්‍රාම සේවක වරුන් හරහා ලබා දෙන වියලි සලාක වන්නේ සහල්, පරිප්පු, පිසින තෙල් හා භූමිතෙල් පමණය. මෙම ද්‍රව්‍ය හුදු බඩගින්න නිවීම පමණක් සලකා දෙනු ලබන දේය. නමුත් ඒවා විශේෂයෙන් ගැබිණි මව්වරුන්ගේ, කාන්තාවන්ගේ හා දරුවන්ගේත්, ගැටවර වියේ පසුවන්නන්ගේත් පෝෂණ අවශ්‍යතා කිසිසේත්ම සපුරන්නේ නැත. පසුගිය වසර දෙකක පමණ කාලය තුල ආණ්ඩුව පවත්වාගෙන යන වන්නියට යවන ආහාර ප්‍රමාණයන් සීමා කිරීමේ ප්‍රත්පත්තිය නිසා ළමුන් නිදන්ගත මන්දපෝෂණය හා විවිධ රෝගාබාධයන්ට තල්ලුකර දමා තිබේ.

මේ පාලක කල්ලි සමග විවිධ හේතු මත විවිධ මට්ටම් වලින් හා විවිධාකාරයෙන් ගැට ගැසී සිටිමින් යුධවාදයටත්, කොටි සංවිධානයේ කෲරකම් වලටත් එක වර විරුද්ධ විය යුතුයයි උඩුබුරලන ප්‍රගතිශීලියයි හෝ ලිබරල් වාදී යයි හෝ නැතිනම් වමේ යයි කියාගන්නා සැමදෙන මත් මේ අතීතය ගැන අඳ ගොලු බිහිරි වෘතයම රකිති.

වර්තමාන අවතැන්වීම් නිසා ගොවියන් තමන්ගේ අස්වනු නෙලා ගැනීමට පවා නොහැකි තැනට පත් කර තිබේ. ඒ අතර සංඛ්‍යා පෙන්වා දෙන්නේ වන්නියේ කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනයෙන් 60% ක් පමණ නවතා දැමීමට එහි ගොවීන්ට සිදුව ඇති බවයි. හමුදාවන් විසින් භූමිය අත් පත් කර ගැනීම නිසා මන්නාරම් දිස්ත්‍රික්කයේ හෙක්ටෙයාර 9500 ක්, මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කයේ හෙක්ටෙයාර් 4000 ක්, වව්නියා දිස්ත්‍රික්කයේ හෙක්ටෙයාර් 5000 ක්, හා කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්කයේ හෙක්ටෙයාර 6000 ක් ලෙසින් හෙක්ටෙයාර් 24,500 ප්‍රමාණයක වගාවන් නවතා දැමීමට සිදුවී තිබේ. හමුදා මගින් තමන් අල්ලාගත් ප්‍රදේශ වල තිබෙන මිනිසුන් විසින් සාදන ලද වැව් මගින් විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ පාලන පෙදෙස් වල ගොවි බිම් වලට ජල සම්පාදනය කෙරෙන වාරිමාර්ග අවහිර කිරීම නිසා ඇතිව තිබෙන ජල හිඟයද මෙම තත්වයට තවත් හේතුවකි.

උන්හිටි තැන් අහිමි වූ ජනතාවට ජල සම්පාදනය සෞඛ්‍ය හා සනීපාරක්ෂක කටයුතු සඳහා මැදහත් වීමට ඉන්දන හිඟය නිසා මහත් අපහසු තාවයන් ඇති වී තිබේ. අවශ්‍ය ජල සම්පාදනය (බව්සර් ප්‍රවාහනය හා ජල පොම්ප ක්‍රියා කිරීමට) සඳහා මසකට ඩීසල් ලීටර් 7000 ක් පමන අවශ්‍ය වුවත් ඒවා සම්පාදනය නොකෙරේ. ගෙන ඒමට ඉඩක්ද නැත. ගොඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය විශේෂයෙන් සිමෙන්ති නොමැතිකම නිසා වැසිකිලි සාදා දීම පවා බරපතල ගැටලුවක් වී ඇත. අවම සෞඛ්‍ය තත්ත්වයන් පවත්වා ගැනීම සඳහා පිළිගත් ප්‍රමිතීන් වලට අනුව මේ විතැන් වූවන් සඳහා පවුල් 05 කට එක වැසිකිලියක් වත් තිබීම අවශ්‍ය වේ.

බෙහෙත් හිඟය ඉතා බරපතල වේ. විදුලිය නැති නිසා පවතින ආරෝග්‍ය ශාලාවල ශල්‍යකර්ම කටයුතු කිරීම අත්හිටුවීමට සිදුව ඇත. ශීතකරණවල තැබිය යුතු එන්නත්, බෙහෙත් වර්ග විනාශ වී යයි. සෘජු විදුලි සැපයුම් රජය අත්හිටු වූවද පෙරදී ජෙනරේටර් මගින් විදුලිය සපයා ගත්තේ වී මුත් ඉන්දන නැති කමින් ඒවා ද නැවතී ඇත. සනීපාරක්ෂක හා සෞඛ්‍ය සේවා සඳහා අදාල වෛද්‍ය කණ්ඩායම්, හෙදියන් හා වෙනත් සෞඛ්‍ය සේවකයන්ට ගමනා ගමනය සඳහා තිබෙන වාහන පහසුකම්වත් යොදා ගැනීමට ඉන්දන හිඟය හරස් වෙයි.

මේ වන්නියේ යුධය නිසා උන්හිටිතැන් අහිමිව වෙසෙන ජනතාව වෙත බලහත්කාරයෙන් පටවා තිබෙන කටුක ඉරණමෙන් බිඳකි. මේ බොහෝ පිරිස් පසුගිය විසිපස් වසර තුළ මෙසේ අවතැන් වූයේ වරක් දෙවරක් නොවේ. පෙරදී කීවාක් මෙන් දකුණේ සිංහල ආණ්ඩු වලට මේ ජනතාව ගැන කිසියම්ම අවබෝධයක් නැත. ඔවුන්ගේ ආර්ථික, සංස්කෘතික, සමාජීය හා දේශපාලන අවශ්‍යතා, අපේක්ෂා කිසිවක් පිළිබඳව මේ පාලකයන්ට කිසිම සංවේදනාවක් දනෙන්නේ නැත. නිදහසින් ගෙවී ගිය වසර හැට තුළම මේ පාලකයන් උතුරු නැගෙනහිර දෙමළ ජනතාවට සලකන ලද්දේ තම යටත් විජිතයක වැසියන් ලෙසිනි. ප්‍රභාකරන්ගේ නැතිනම් විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ කෘූරත්වය ගැන කථා කරන මේ සිංහල පාලක කල්ලි විමුක්ති කොටි සංවිධානය බිහිවීමට දශක තුනකට පමණ පෙර සිටම තමන් ගෙන ගිය දෙමළ විරෝධී ම්ලේච්ඡ පාලනය ගැන කසාය බිව් ගොලුවන් සේ වෙති.

මේ පාලක කල්ලි සමහ විවිධ හේතු මත විවිධ මට්ටම් වලින් හා විවිධාකාරයෙන් ගැට ගැසී සිටිමින් යුධවාදයටත්, කොටි සංවිධානයේ කෲරකම් වලටත් එක වර විරුද්ධ විය යුතුයයි උඩුබුරලන ප්‍රගතිශීලියයි හෝ ලිබරල් වාදී යයි හෝ නැතිනම් වමේ යයි කියාගන්නා සැමදෙන මත් මේ අතීතය ගැන අඳ ගොලු බිහිරි වෘතයම රකිති.

තමුන් විසින් වපුරාගෙන යන මේ ම්ලේච්ඡත්වයේ ගොදුරු බවට පත්වන ඊළඟ දෙමළ ජන පරම්පරාවන් පමණක් නොව තිරිසන්කරණයට අසුවෙමින් යන තමන්ගේම දූ දරුවන් විසින් මේ අමන පාලක පරම්පරාවන්ගේ ඉරණම තීරණය කරනවා ඇත.